

عکاسان و سلامت جسمی

ویژه نامه کاغذباتله / هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت
شماره سوم / یکشنبه ۱۲ آبان ماه ۱۳۹۲

«فرانک روئدل»: عکاس آلمانی، میهمان جشنواره دوربین نت شد

هدف هنر نزدیک کردن ملت ها به یکدیگر است

مشارکت های فرهنگی هنری شهرداری تهران، آغاز شده بود، یک ساعت به طول انجامید و سپس به دلیل استقبال علاقه مندان به سالن سرای دیدار انتقال یافت تا کارگاه بعدی جشنواره آغاز شود. این عکاس آلمانی به پرسش هایی که علاقه مندان به عکاسی مطرح کردند، پاسخ گفت.

چرا قطب جنوب را برای عکاسی انتخاب کردید؟

به مناظر بکر که آدمیزاد در آن ها نیست، علاقه خاصی دارم. بنابراین با کمک وزارت علوم آلمان، همراه هیات تحقیقاتی بودم.

در این مردم نگاری هم داشتید؟

در قطب جنوب، آدمیزاد وجود ندارد. اسکیموها فقط در قطب شمال هستند. بنابراین مردم نگاری نداشتم.

شما قبلا نقاشی می کردید، سبک های نقاشی

چقدر در عکاسی تان تاثیر گذاشته؟
این تاثیر، دو طرفه است. از نقاشی در کادر بندی عکاسی ایده گرفتم. از عکاسی هم یاد گرفتم چطور ایده ها را به بوم منتقل کنم.

ادامه در صفحه بعد

رشته اصلی اش نقاشی است. عکاسی را هم با مستند شروع کرد. چند سال پیش با یک گروه از آفریقای جنوبی به آرژانتین، شیلی و قطب جنوب حرکت کرد. «فرانک روئدل» (Frank Roedel) عکاس آلمانی، به عکاسی طبیعت علاقه دارد. نقاشی هایش را از روی همین عکس ها الهام می گیرد. او چند وقتی در قطب شمال با اسکیموها و در محیطی دور از تمدن زندگی کرده. مدتی برای عکاسی به لیبی رفته. در عکاسی از قطب جنوب هم از دوربین آنالوگ بهره برده، هم از دوربین دیجیتال. اما اگر قرار باشد، بین این دو، یکی را انتخاب کند، دوربین آنالوگ را انتخاب می کند.

او از اتمام دوره دوربین های آنالوگ متاسف است. به عکاسی پاناروما علاقه دارد و در قطب جنوب هم عکس های پاناروما گرفته و به خاطر کنتراست بالای محیط، از فناوری دیجیتال استفاده کرده. حاصل این سفر، مجموعه ای شمال ۷۰ عکس است.

Roedel، شنبه ۱۱ آبان در هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت، عکس هایش را نمایش داد. این نشست که ساعت ۲۰:۳۰ در سالن سرای اندیشه مرکز

عکاسان و سلامت جسمی

محمد نوروزی

باید بپذیریم که ما عکاسان متاسفانه در مقابل جسم خودمان احساس مسئولیت خوبی نداریم. شاید بیشترین دقت و تامل و پرداخت هزینه را برای جمع آوری و تهیه لوازم حرفه ای مان انجام می دهیم که این نکته در جای خود قابل قبول است، ولی باید بپذیریم که اگر جسمی ناسالم و ضعیف داشته باشیم قطعاً در امور محوله عکاسی دچار نقصان خواهیم شد. شاید در مواقع بسیاری ناچار باشیم ساعت ها کوله، دوربین و لپ تاپ را که وزن بسیار زیادی را شامل می شود بر روی شانه هایمان حمل کنیم، ولی آیا مجازیم که به دلیل حرفه و شغل دوست داشتنی مان به ورزش های خاص بی توجه باشیم؟ پس بهتر است تا دیر نشده به این چند توصیه عمل کنیم

- ۱- در مواقعی که احساس نیاز نمی کنیم، از حمل وسایل سنگین و غیر ضروری پرهیز کنیم.
- ۲- حتماً و تحت هر شرایطی از کوله های استاندارد مخصوص حمل لوازم عکاسی استفاده کنیم و سعی کنیم از بندهای مهارکننده که بر روی سینه و شکم قرار می گیرد، بهره بگیریم.
- ۳- هیچ گاه کوله سنگین خود را بر روی یک شانه قرار ندهیم، ما باید از هر دو بند کوله برای ایجاد تعادل در مقدار وزن استفاده کنیم.
- ۴- فقط در مواقعی که احساس می کنیم باید لحظه ای را ثبت کنیم، دوربین را مقابل چشم و بر روی گردن قرار بدهیم.
- ۵- بعد از حدود ده دقیقه کار با کامپیوتر و لپ تاپ حتماً و طبق نظر پزشکان باید از صندلی مان برخاسته و به گردش مختصری انجام دهیم و از ورزش های خاص گردن و کمر، چشم، دست و پاهایمان غافل نباشیم.
- ۶- ارتفاع صندلی ما برای نشستن و کار با صفحه مانیتور باید کاملاً یکسان و حساب شده باشد. و نکته آخر این که نحوه خورد و خوراک ما عکاسان هم نکته بسیار مهمی است که متاسفانه معمولاً از این امر مهم هم غفلت می کنیم.

«حامد بدیعی» در کارگاه «عکاسی تبلیغاتی، تجارت، فشن و داستان»:

دغدغه جامعه عکاسی ایران خرید لنز است

وی ضمن اشاره به این موضوع که دغدغه جامعه عکاسی ایران، خرید دوربین و لنز است، گفت: «بدون این که از انواع عکاسی، شناخت داشته باشیم، شروع به عکاسی می کنیم. باید ببینیم چه می خواهیم و در چه جایگاهی قرار گرفته ایم.»

او این موضوع را مطرح ساخت که عکاس، باید توانایی داستان گفتن داشته باشد و داستان در حوزه عکاسی خبری با داستان در حوزه عکاسی تبلیغاتی متفاوت است. بدیعی، در تعریف عکاس حرفه ای و آماتور گفت: «عکاس حرفه ای کسی است که از راه عکاسی امرار معاش می کند و هر کسی که عکاسی برای او تفنن است، عکاس آماتور است. این ساده ترین تعریف عکاس حرفه ای و آماتور محسوب می شود.»

«عکاسی تبلیغاتی، تجارت، فشن و داستان»، عنوان کارگاهی بود که شنبه ۱۱ آبان در مرکز هنرپژوهی نقش جهان برگزار شد.

«حامد بدیعی»، جلسه را اینطور آغاز کرد: «عکاسی تبلیغاتی در دانشگاه ها و آموزشگاه ها تدریس می شود. در همه عناوین عکاسی که با آن ها سر و کار داریم، مشکل دانشجویها مسائل فنی است. عناوینی که در دانشگاه های ما تدریس می شود، به آنچه در دنیا تدریس می شود، هیچ ربطی ندارد. دانشجوی در عکاسی تبلیغاتی یاد می گیرد از کریستال یا پارچه چطور عکاسی کند. در عکاسی خبری هم کادربندی، دیافراگم و سرعت شاتر را آموزش می بیند.»

گزارش تصویری این برنامه در festival.doorbin.net

«فرانک روئدل»: عکاس آلمانی، میهمان جشنواره دوربین ننت شد

هدف هنر نزدیک کردن ملت ها به یکدیگر است

ادامه از صفحه قبل

ایران دارای سابقه تاریخی و فرهنگی بالایی است. ما اطلاعات کمی درباره ایران داریم. دوست دارم درباره ایران و بخصوص درباره اصفهان کتاب منتشر کنم. ■ عکاسی که به یک کشور خارجی سفر می کند، درباره آن کشور چه اطلاعاتی باید داشته باشد؟ فکر می کنم به عنوان یک عکاس نیازی به کسب اطلاعات زیاد نیست. همه چیز به دیدن و دوربین بستگی دارد.

■ سبکتان در عکاسی چیست؟ و تحت تاثیر کدام هنرمندان هستند؟ سعی می کنم کنجکاوانه نگاه کنم و موضوعات

■ زمانی که تصمیم گرفتید برای عکاسی به ایران بیایید، چقدر راجع به ایران اطلاعات کسب کردید؟

چیزی درباره ایران نمی دانستم. اطلاعات ما درباره ایران به اخبار بی بی سی و سی ان ان محدود می شود. این اتفاق، خیلی بد است. یک سری اخبار را درباره ایران که می دیدم، فکر می کردم ممکن است واقعیت نداشته باشد. می خواستم خودم ببینم چه خبر است. به همین دلیل به ایران و لیبی سفر کردم.

در کارگاه «آشنایی با منوی دوربین های کانن»

دنیای جذاب منو

مرکز هنرپژوهی نقش جهان، شنبه ۱۱ آبان در هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین ننت میزبان نشست «آشنایی با منوی دوربین های کانن» بود. در این نشست که ساعت ۱۵:۳۰ برگزار شد، «مسعود افشانی»، منوهای دوربین کانن D۶۰ را توضیح داد. به خاطر گستردگی استفاده از دوربین های کانن، در این جلسه، تاکید را روی کانن قرار دادیم.

– منوی دوربین، دارای بخش بندی خاص است. آیکن هایی وجود دارد که با رنگ مشخص شده. هر کدام از این آیکن ها اشاره به بخشی از منوها دارد. – آیکن های قرمز، مربوط به تنظیمات عکس برداری است.

– بخش های آبی، مربوط به مشاهده تصویر است. – سه بخش به رنگ زرد داریم که تنظیمات سخت افزاری دوربین را انجام می دهد.

– بخش نارنجی، تنظیمات شخصی دوربین های شما است. با سی اف ان نمایش داده می شود. – در بخش سبز، می توانید یک منوی شخصی ایجاد کنید.

– اگر دوربین در حالت اتوماتیک باشد، همه بخش ها را نخواهید دید، اما در حالت تنظیم دستی، بیشترین بخش ها را می بینید.

– کوالیتی: quality: هم به انتخاب نوع فایل و هم به رزولوشن عکس اشاره می کند. با انتخاب دکمه set می توانید وارد انتخاب ها شوید. در نوار طوسی این بخش، اطلاعات عکس وجود دارد.

– در همین بخش، دو نوار تنظیمات raw و jpeg هست. Peripheral illumin.correct: تصحیح روشنایی پیرامونی.

Expo.comp/AEB: اولین کاری که انجام می دهد، جبران نوردهی و دومین کار، برکتینگ نوردهی است. برکتینگ نوردهی، یعنی می خواهیم یک پارامتر را در عکس های مختلف تغییر دهیم.

Auto lighting optimizer: مربوط به بهبود کنتراست عکس است و سه حالت دارد.

Picture style: تنظیم پارامترهای تصویر. White balance: طراز سفیدی. در این بخش، تنظیم اتوماتیک (در اکثر موارد جوابگو است فقط به شرطی که فقط یک منبع نور داشته باشید)، نور روز، سایه، هوای ابری، تنگستن، فلورسنت، فلاش، تنظیم دستی وایت بالانس و تنظیم کلون (در دوربین های پیشرفته) وجود دارد.

افشانی، در پایان سخنان خود هم درباره c.f.n I Exposure: توضیحاتی ارائه داد.

«حسن غفاری» در نشست
صمیمی «تجربه‌های شخصی
انتخاب عکس»

عکاسی هنر دیدن و انتخاب کردن است

نشست «تجربه‌های شخصی انتخاب عکس» بین نشست‌های چندروز گذشته هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین‌نت، با استقبال بسیاری مواجه شد. «حسن غفاری» در این نشست، درباره انتخاب عکس، توضیحاتی را ارائه کرد.

– عکاسی، هنر دیدن و انتخاب کردن است. این انتخاب کردن در مراحل مختلفی رخ می‌دهد.

– این که چطور باید عکس انتخاب کنیم، یک مساله کاربردی است.

– وقتی عکاسی می‌کنیم، به عکاسی نگاه کاربردی داریم. این که در کجا و به چه منظوری می‌خواهیم عکس استفاده کنیم، عامل اصلی برای انتخاب عکس است. مجموعه دانستن این عوامل در انتخاب عکس نقش دارد. هرگز به انتخاب برتری نمی‌رسیم. امروز از انتخاب عکس‌های دو سال پیش ناراضی هستیم. این طبیعی است چون ما در حال تکامل هستیم و نیازمان تغییر می‌کند. به همین دلیل عکس‌های گذشته ما اقلیت نمی‌کند.

– موضوع عکس‌ها را در یک دفترچه یادداشت کنیم تا موقع پیدا کردن عکس‌ها دچار سردرگمی نشویم. همچنین فایل‌ها را بر اساس این موضوعات، دسته‌بندی کنیم.

– وقتی عکس‌های مورد نظرمان را انتخاب کردیم، یک فایل بسازیم و عکس‌ها را در آن کپی کنیم.

– برای انتخاب عکس، خیلی بیشتر از زمان عکاسی باید وقت بگذاریم. عکس‌ها را با حوصله ببینیم و انتخاب کنیم.

– اگر در انتخاب عکس دچار مشکل شدید، از افراد نزدیک به خود برای مشورت کمک بگیرید.

– از چند روز قبل، با حوصله، همه فایل‌ها را برگردید و هر عکسی متناسب با موضوع مورد نظر پیدا کردید، در یک فایل بریزید.

– هر قدر اطلاعات تئوری ما راجع به موضوع بیشتر باشد در انتخاب عکس موفق‌تر عمل می‌کنیم.

– در مرحله بعدی انتخاب عکس، شروع می‌کنیم به حذف عکس‌هایی که مشکلات فنی دارند.

– وقتی به آخرین انتخاب‌های ما رسیدیم، اطلاعات کافی به دست می‌آوریم و باعث رشد سواد بصری خود می‌شویم.

کاتالوگ‌ها است. عکاسی خانوادگی و عکاسی عروسی از شاخه‌های دیگر عکاسی تجاری به شمار می‌روند.

او از سادگی، نورهای کم کنتراست و زمینه‌های ساده به عنوان ویژگی مشترک عکس‌های تجاری نام برد و تاکید کرد که برای قبول یک سفارش ابتدا باید از کاری که قرار است در زمینه عکاسی انجام شود، اطلاعات و درک درستی وجود داشته باشد.

وی گفت: «در زمینه عکاسی عروسی می‌توانیم به این سو برویم که سلیقه شخصی خودمان را هم در عکس‌ها اعمال کنیم. عکسی بگیریم که با تعریف عکاسی عروسی، یعنی روایت کردن یک مهمانی هم خوانی داشته باشد. حتی فکر می‌کنم گروهی که کار عکس و فیلم انجام می‌دهد، لازم است با عکاسی خبری آشنا باشد.»

وی درباره تعریف عکاسی فشن این‌طور توضیح داد: «شکلی از تبلیغات وجود دارد که در آن محصول را ارائه نمی‌کنید، بلکه سبک زندگی را به او ارائه می‌دهید. این نوع عکاسی فشن است.»

او از پررنگ‌تر بودن خلاقیت عکاس در عکاسی فشن به عنوان ویژگی همه عکس‌های فشن نام برد و عنوان کرد که اصلی که در این عکاسی وجود دارد، فریبده بودن آن است.

بدیعی، ضمن اشاره به بلاکلیفی به عنوان مشکل عکاسان مطبوعات و به ویژه عکاسان مجلات، درباره شباهت عکاسی ادیتوریل و فشن گفت: «شباهت ادیتوریل فوتوگرافی، با عکاسی فشن این است که معمولاً در هر دو از مدل انسانی استفاده می‌شود.»

وی درباره تفاوت‌های این دو نوع عکاسی هم این‌طور توضیح داد: «خلاقیت در عکاسی ادیتوریل نسبت به عکاسی فشن بالاتر می‌رود. همچنین عکاسی فشن و ادیتوریل در سبک نورپردازی متفاوتند.»

دید من را تغییر بدهد.

■ می‌خواهید اصفهان امروز را عکاسی کنید، یا گذشته‌ای را که به ما به ارث رسیده؟

می‌خواهم واقعیت اصلی اصفهان را عکاسی کنم. خیلی‌ها روی معماری کار کرده‌اند و من این تصمیم را ندارم که از معماری عکاسی کنم. برنامه خاصی هم برای عکاسی ندارم. آنچه را دوست داشته باشم، عکاسی می‌کنم. داشتن برنامه، چارچوب به وجود می‌آورد و عکاسی من را محدود می‌کند.

■ با توجه به گران بودن تجهیزات عکاسی، چه توصیه‌ای برای بهتر شدن عکاسی دارید؟

هر هنری به هزینه نیاز دارد. عکاسی در گذشته، تجهیزات پیشرفته نداشت، اما عکس‌های خوبی به ثبت رسید. پس می‌توانیم با امکاناتی که داریم عکاسی کنیم. در عکاسی، علاقه و ذهنیت عکاس مهم‌ترین اصل است، اگر امکانات باشد، اما علاقه نباشد، فایده‌ای ندارد.

سخنران نشست «عکاسی تبلیغاتی، تجارت، فشن و داستان»، تاریخچه‌ای از عکاسی و عکاسی تبلیغاتی را ارائه داد.

عکاسی در قرن ۱۹ متولد شد. اواخر قرن ۱۹ نیازی در جامعه به وجود آمد که ناشی از فروش بود. پیش از این تاریخ، تنها قشری از عکاسان که از راه عکاسی پول به دست می‌آوردند، عکاسانی بودند که پرتره می‌گرفتند. شروع انتشار مجلات تصویری (که مجله لایف بین آن‌ها پیشگام بود) و همچنین به وجود آمدن امکان چاپ رنگی، باعث شد مراجعه به عکاس‌ها شروع شود. این ماجرا تا جنگ جهانی دوم ادامه پیدا کرد.

آندره کرتز، الکس برادویچ، اروین بلومفیلد، فلیکس مان و والتر رانبرگ، افرادی بودند که عکاسی تبلیغاتی را پایه‌گذاری کردند.

در ۱۹۳۰ مجلات لایف استایل به این سمت رفتند که عکاسان را استخدام کنند.

اولین عکاسی که با این نشریات شروع به کار کرد، بارون لومیر بود. عکاسان در دهه ۱۹۵۰ از استودیو خارج شدند و عکس‌های تبلیغاتی را در محیط‌های طبیعی تولید کردند. دهه ۱۹۶۰ هم اوج شکوفایی سبک‌های هنری بود.

بدیعی، پس از ارائه این تاریخچه، به این موضوع اشاره کرد که «عکاسی تبلیغاتی با عکاسی صنعتی متفاوت است. کار عکاسی تبلیغاتی فروش و کار عکاسی صنعتی، ثبت فرایند است.»

وی از عکاسی تجاری، مد و ادیتوریل، به عنوان بخش‌های عکاسی تبلیغاتی نام برد و درباره هدف عکاسی تجاری گفت: «مهم‌ترین کار عکاسی تجاری این است که همه ویژگی‌های منحصر به فرد محصول را معرفی کند. این عکس‌ها معمولاً در کاتالوگ‌ها استفاده می‌شوند. یکی از وجه‌های دیگر کار عکاسی تجاری، عکاسی برای

تکراری را از زاویه جدید ببینم. در نقاشی هم به همین شکل رفتار می‌کنم.

■ چه تفاوتی بین عکس‌هایی که امروز در جشنواره دیدید و عکس‌های خارجی وجود دارد؟

دو مبحث هست؛ آدم‌ها و سیاست. بجز این دو، تفاوتی بین عکاس آمریکایی، آلمانی و ایرانی وجود ندارد. همه آنچه را که هست، عکاسی می‌کنند. هنر، عکاسی و نقاشی زبان خاص خود را دارد و محدود به ملیت نیست. هدف هنر نزدیک کردن ملت‌ها به یکدیگر است.

■ عکس‌هایی را که از ایران و اصفهان ثبت می‌کنید، به چه شکلی ارائه می‌شود؟

این عکس‌ها قرار است در کتاب منتشر شود. خیلی‌ها از اصفهان عکس گرفته‌اند، اما من از دیدگاه خودم اصفهان را عکاسی می‌کنم. برای عکاسی نیازی به اطلاعات زیادی ندارم چون ممکن است این اطلاعات،

کاغذبانگ

ویژه نامه کاغذبانگله / نشریه روزانه هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت / شماره چهارم

دبیر جشنواره: احسان رافتی / دبیر اجرایی: احسان صبغی / مدیر داخلی: سبحان فرج ون

تحریریه: الهام صالح / عکس: حامد ایلخان / کپارش فرج بخش / محسن عطایی

گروه اجرایی: منصور ملکی، فرید پهلوان، شهاب تیزرو، نکین پذیرا، الناز فرخی

داوران جشنواره: کامران جبرئیلی، وحید سالمی، محمد فرهود، بهروز مهری، محمد نوروزی، جواد منتظری، آرش عاشوری نیا، امیر یار سامهر، احمد حجاز زاده، صوفیا نصر الهی

باتشکر از: حامد رهنما، مهناز چتر فیروزه، شهریار کاظمی، مسعود علی حدیری، محمد حاج مومنی، امیر جماعت، هادی کافی، بابک پوریان

ادوار
کوره خدماتی ایده آل

اککاسه
akkasee.com

نوبلکار
www.nobelkar.com

«رضا موسوی» در نشست «چگونه عکس انتخاب کنیم»

به فلسفه عکاسی فکر کنید

رنگ، ترکیب رنگ ها با یکدیگر و ... را داشته باشد.

- یکی از نکاتی که در عکس هایم رعایت می کنم، توجه کردن به حس هایم است که نشات گرفته از روح کار است. حس برایم خیلی مهم است.
- به این موضوع دقت کنیم که چقدر می توانیم در عکس هایمان صاحب نظر باشیم و چقدر عکس هایمان می تواند بخشی از خودمان باشد.
- فراموش نکنیم که دیدگاه آدم های مختلف نسبت به عکس، نسبی است.
- یک جایی خودت را از دست می دهی و دیگران را به دست می آوری و گاهی هم برعکس. اگر آنچه برای خودمان مهم است، جدی بگیریم، کم کم شخصیت هنری مان شکل می گیرد.
- هیچ کاری را بدون دلیل انجام ندهید.
- عکاس های ما خیلی خوبند. عکاسان ما در فضای عمومی عکاسی، جلو هستند.
- وقتی در مسابقه ای شرکت می کنید، آنچه این فرصت را به شما می دهد که در انتخاب عکس ها قوی تر باشید این است که به خود پرورش یافته تان بیشتر نزدیک شوید. یعنی به خودی که تحت تاثیر آموزش قرار می گیرد، مطالعه می کند و عکس می گیرد.
- به شما افتخار می کنم چون اینقدر برای خودتان اهمیت قائلید که به پرورش روحتان اهمیت می دهید و در این جلسه شرکت کردید که حتی اگر شده، یک مطلب جدید یاد بگیرید.
- در هنر به اصلیت تان نزدیک می شوید.
- عمیقاً بپذیریم که از شخصیت واقعی که می خواهیم در هنر، دوریم.
- باید در زمینه عکاسی به فلسفه ماجرا فکر کنید. بدانید دنبال چه چیزی هستید.

موضوع آخرین سئانس چهارمین جشنواره عکس خبری دوربین نت به انتخاب عکس ها اختصاص داشت. در این جلسه نقد و بررسی، «رضا موسوی» در مرکز مشارکت های فرهنگی هنری شهرداری تهران و در کارگاهی با عنوان «چگونه عکس انتخاب کنیم»، اطلاعاتش را به صورت پرسش و پاسخ با شرکت کنندگان در نشست ارائه کرد.

- عنوان این کارگاه برایم جالب بود. به همین دلیل در این نشست شرکت کردم تا با یکدیگر تبادل اطلاعات کنیم.
- سوژه بحثمان انتخاب عکس است. این موضوع، نقطه ضعف من هم هست. بارها پیش آمده که عکس هایی را انتخاب کرده ام و برای مسابقه ای فرستاده ام، اما بعدتر که داورهای مسابقه، کل عکس هایم را دیده اند، گفته اند که بدترین عکس هایت را انتخاب کرده بودی.
- برای این که بتوانیم چطور بهترین عکس را انتخاب کنیم، اول باید به سراغ تعریف بهترین برویم.
- باید ببینید چقدر به شرکت در مسابقات و داوری شدن عکس هایتان اعتقاد دارید. وقتی به این موضوع فکر کنید، بحث انتخاب عکس جدی تر می شود.
- با شرکت کردن در مسابقه ها تحت لوای نگاه داوران می رویم. به این ماجرا فکر کنید که چقدر دوست دارید عکستان زیر نگاه و داوری دیگران قرار بگیرد.
- بهتر است تعریف درستی از هنرمند داشته باشیم. آیا خودتان را هنرمند می دانید، یا نه؟ باید جواب این پرسش را بدانید.
- گاهی علیرغم این که در انتخاب عکس، یک سری شاخصه ها را در نظر می گیریم، باز هم به بن بست می خوریم.
- موضوعی که می تواند عکس را جذاب کند این است که یکی از المان های شاخص در زمینه هنر مثل نورپردازی،

گزارش تصویری این برنامه در
festivaldoorbin.net

حرف آخر

■ دیروز یکی از روزهای شلوغ جشنواره بود. شب همزمان چهار برنامه در حال برگزاری بود و توان مان را به چهار قسمت مساوی تقسیم کرده بودیم که هر چهار برنامه رو پوشش بدیم.

طبقه اول نشست حسن غفاری در حال برگزار بود. طبقه دوم فیلمها و مالتی مدیاها در حال برگزاری بود. طبقه دوم اتاق ویژه میزبان فرانک روئدل عکاس آلمانی و همراهانشان بودیم. حسام الدین سراج از خوانندگان محبوب موسیقی سنتی ایران و از دوستان فرانک روئدل میهمان جشنواره بودند.

طبقه سوم مرکز مشارکتها نیز همزمان داوری بخش فیلم جشنواره در حال برگزاری بود. روزه خیلی شلوغی داشتیم و از همه عوامل جشنواره به خاطر این فشار کاری شدید هم عذرخواهی می کنم و هم تشکر برای همکاری صمیمانه شان.

■ از آقای فرانک روئدل و مترجم محترم مشون تشکر می کنم که دعوت ستاد برگزاری جشنواره رو قبول کردند و در جشنواره حضور داشتند. همچنین آقای جوادیان که زحمت هماهنگی ها و ترتیب برگزاری این جلسه رو تشکیل دادند.

■ فردا برای جشنواره و دوربین نت روزه بزرگی است. اختتامیه هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت. امیدوارم باز باشکوهی باشد برای همه دوستان و عزیز. منتظر حضور تک تک تون در مراسم اختتامیه و پایانی جشنواره خواهیم بود.

فردا / دوشنبه / ۱۳ آبان / ساعت ۱۷

فرهنگستان هنر

چهار راه طالقانی، ولیعصر (عج)

دبیر جشنواره